

EDELCRANTZ, ABRAHAM NICLAS

Alcides inträde i verlden, opera uti en act. Upförd första gången af kongl. musicaliska academien på konungens födelse-dag den 1 november 1793 då den mindre kongl. theatern invigdes. =Anon=. Stockholm

1793

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
  - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
  - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
  - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

EDELCRANTZ

ALCIDES

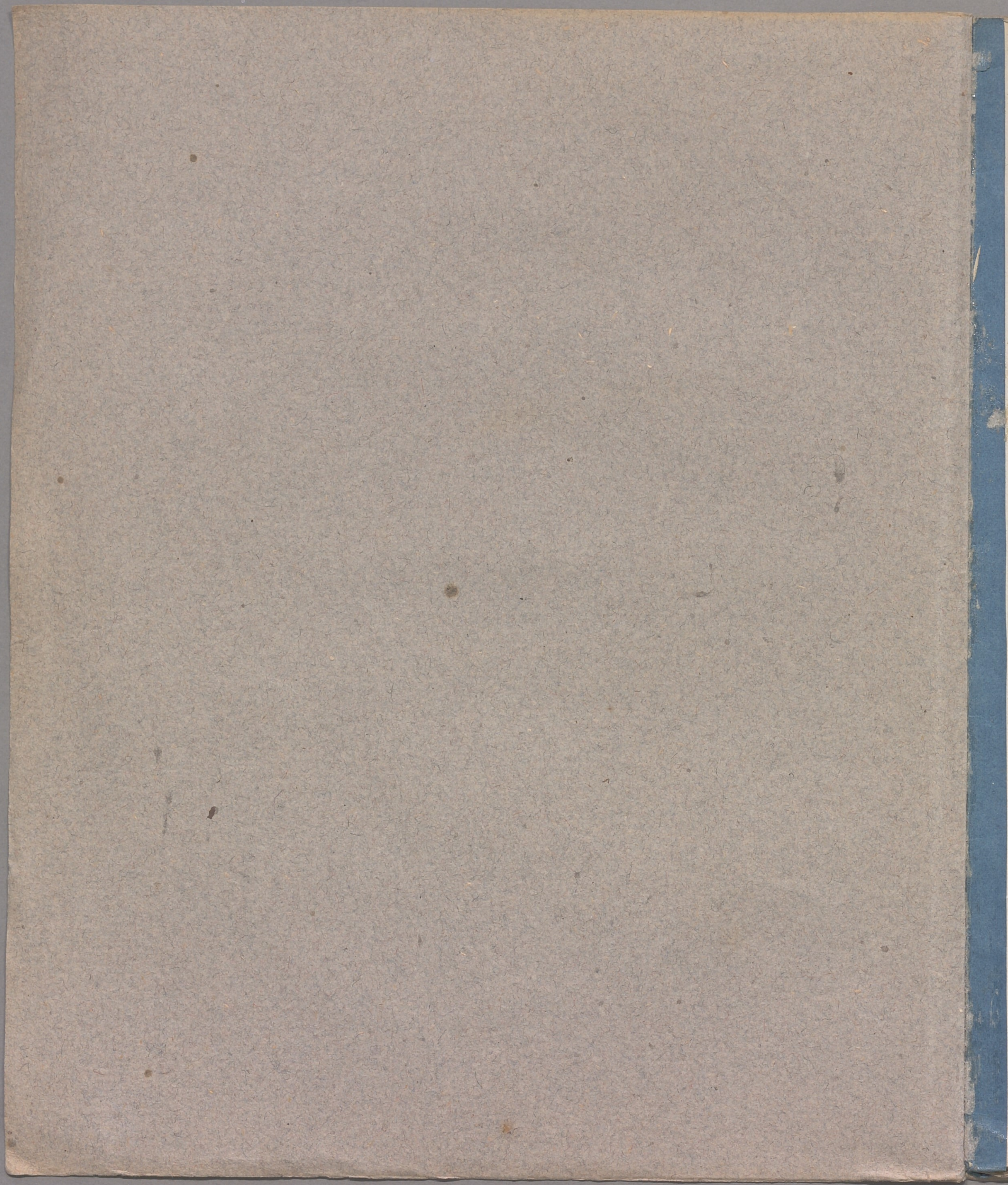
1798

1700-1829

81 Fo

4:0

Br.

EDELCRANTZ, A. N.

Vit. So.
Dram.
(Bv)
1700 - 1829
4

ALCIDES
Inträde i Verlden,
O P E R A
uti En Act.

Upförd första gången

Af

Kongl. Musicaliska Academien

På

Konungens Födelse . Dag

Den 1 November 1793

Då

Den Mindre Kongl. Theatern

Invigdes.

STOCKHOLM,

Tryckt hos ANDERS JAC. NORDSTRÖM. 1793.

ALCIDES

Intråde i Verlden

O P E R A

af En Act

Uppå sin gång

af

Konst. Medicinska Akademien

af

Konungens Förelse Dag

Den 11 November 1733

af

Den Lärde Konst. Thesaur

Invides

STOCKHOLM

År 1733

INNEHÅLL.

Et Tempel åt Muserne upbygges af Straton, Regent uti Thebe vid samma tid, som Alcide, sedermera rygtbar under namn af Hercules, där upfostras. Vid tillfälle af den dyrkan, som Grekiska folket och Eria Konsternes Idkare ägna åt Gudinnorne, kommer Thebaniske ungdomen anfordrad af Alcide, sänd af Straton at såsom offer nerlägga de lagrar denna Hjelte vunnit, i striden mot Thracerne. Alcide förenar sin dyrkan med de förres. Öfverste Prästen, til et prof af Gudinnornes bevågenhet, lämnar honom Sanningens spegel, af Visheten i detta tempel förvarad, och förkunnar honom Odets beslut, at snart stäld emellan tvänne vägar, han skal välja endera til sin bana. Han anropar Minervas råd, som visar sig, påminner honom des Förfäders exempel, och skänker honom sin lants. Seende för sig de tvenne vägarne, den ena ljuslig, den andra omgifven med branter, tvekar han ej länge att välja den sednare, då Edonis, Nøjets Gudinna, åtföljd af Veklighet och Smicker, bjuder til at locka honom därifrån. Des retelser kunna ej öfvervinna honom, men uppehålla med sin tjusning hans steg, då Aretea, Dygdens Gudinna, visar sig. Des behag intager straxt hela hans hjerta, men då Edonis vil affkräcka honom,öker han ljus af Sanningens Spegel. Straxt visa sig tre plågoandar, Ledsnaden, Ångren och Föragtet, som ställa sig i Nøjets Veklighetens och Smickrets spår. Des fly, och följas af plågoandarne. Alcide är beredd at gå den väg han redan valt, då Aretea låter honom se Besvären, som strida emot Hjeltar, och Hatet, Afvunden och Försmädelsen, som följa deras bana. Han ser dem fly för ljuset af Sanningens spegel, som tillika visar honom Odödlighetens Tempel. Besvären återkomma ledande Hjeltar, som dem öfvervunnit. Kallad af dem, tar han vägen åt Templet, då han åter möts af Aretea med Edonis. Aretea påminner honom at denna boning ej öppnas för någon dödlig, förr än vid slutet af des bana. Edonis tilbjuder honom en dyrkan, fri för veklighet och smicker, och lofvar at, evigt förent med Aretea, följa hans väg och lätta hans bekymmer.

PER.

PERSONER.

<i>ALCID</i> - - - - -	Herr FERNSTEDT.
<i>ARETEA</i>	Fru MULLER.
<i>MINERVA</i>	Fru MARCADET.
<i>EDONIS</i>	M:lle STADING.
<i>VEKLIGHETEN</i>	Fru HAEFFNER.
<i>SMICKRET</i>	M:lle FRANK.

ÖFWERSTE PRÄSTEN i Musernes Tempel HrHåfSecr: KARSTEN.
CHOEUR af Præster i Musernes Tempel.
CHOEUR af Thebaniskt folk.
CHOEUR af Krigsmän.
CHOEUR af Bachanter.
CHOEUR af Nöjen.

Danfande PERSONER.

<i>Vällusten</i> - - - - -	M:lle BASSI.
<i>Nöjen</i> - - - - -	Fru VILD.
	M:lle ÅBERG.
<i>Kärleken</i> - - - - -	Hr. ALIX.
<i>En Bachante</i> - - - - -	Fru ALIX.
<i>Eu af Besvären</i> - - - - -	Hr. MARCADET.
<i>En Krigsman</i> - - - - -	Hr. DELAND.
<i>En Grek</i>	Hr. VICTOR
<i>Ängern</i> - - - - -	Hr. UTTINI.
<i>Ledsnaden</i> - - - - -	Hr. RAIMOND.
<i>Föragtet</i> - - - - -	Hr. HAMBERG.
<i>Hatet</i> -	Fru ALIX.
<i>Afvunden</i> -	M:lle LIND.
<i>Försmädelsen</i> -	M:lle VILLENEUVE.
<i>De fem Sinnena.</i>	
<i>Ballet af Greker.</i>	
<i>Ballet af Krigsmän.</i>	
<i>Ballet af Bachanter.</i>	
<i>Ballet af Nöjen.</i>	
<i>Ballet af Amouwer.</i>	

ALCI-

ALCIDES

Inträde i Verlden.

FÖRSTA SCENEN.

[Theatern föreställer Musernas Tempel i Thebe. — I fonden synes Gudinnornas bilder. Framför dem et Altare, där offerlägan är upptänd. Näst Altaret stå Prästerne och främst Thebaniske Folket.]

ÖFVERSTE PRÄSTEN.

I skygd af desfa hvalf i fridens fälla sköte,
O Thebe! din Regent et altar reiser opp,
Som helgas af hans hand åt Vishets Systerars tropp;
Låt här din dyrkan gå hans röst hans nåd til möte!
O Thebe! Sälla Folk och Land!
Hans ömhet för dig vakar.
När verlden trycks af villors band,
När krigets åska brakar
Med återkall från strand til strand,
När tvedrägt facklan skakar
På andra folk, med blodig hand:
Du lugnets frugter smakar,
O Thebe! Sälla Folk och Land!

CHOEUR.

Du lugnets frugter smakar,
O Thebe! Sälla Folk och Land!
Hans ömhet för dig vakar

A

ÖF-

ÖFVERSTE PRÄSTEN.

Och vi, som fällhet, lugn utaf hans omsorg skörda,
 J Sångnör, som Han här en fristad velat ge!
 Förenoms til hans ro! gån tackfamt lättande
 Med blomsterband, den tunga spirans börda!
 Belönte, om vi någon gång,
 Bekymrens anfall kunnat hämma,
 Och Imådelsens och aggets stämma
 Förqväft med tackfamtens säng!

CHOEUR.

Förqväftvöm aggets bittra stämma
 Med tackfamtens ädla säng!

ÖFVERSTE PRÄSTEN.

Naturens dyrkare, J, bildnigskraftens Söner!
 Du fria konstners tropp! förenom ofs i dag!
 Ofs kallar lika mål, ofs styr en lika lag,
 Ofs muntrar samma nåd, ofs samma lager kröner;
 Uptåndom offer här för sanning och behag!

(Under följande Sång gå de Fria konsternas idkare bland Thebanerne fram til Altaret, där de nedlägga sina särskilde tecken och arbeten, hvilka af Prästerne emottagas såsom offer för Templets Gudomligheter.)

Helga Sanning! skönhes källa!
 Sken af Gudars Majestät!
 Kom din bild at för ofs ställa!
 Gjut din dag för våra fjät!

Tek-

Teknande för tankans öga
 Tings och tiders dolda lopp:
 I det djupa, i det höga,
 Samma ljus du tänder opp!

Ädel, ristar du i minnet
 Skriften af naturens lag:
 Ljuslig, målar du för sinnet
 Bilderne af des behag!

Stöd för Konungar och Throner,
 Prisar Visheten dit namn,
 Ljungande i känslans toner,
 Dold, i sjelfva digtens fann.

I Corinthe Pelar-Salar
 Ur den tålgda Marmorns bröst,
 Sanningen til hjertat talar;
 Skönhet födes af des röst!

Svallande i Joniens vågor,
 Vild och hög på Oetas berg,
 Brinnande i Aetnas lågor,
 Ger du taflan lif och färg!

Öfver dagens gyllne skyar,
 Under Nattens skuggors flor,
 Evigt En: du blott förnyar
 Skruden, där dit väsend bor!

CHOETR.

Helga Sanning skönhets källa!
 Sken af Gudars Majeståt!
 Kom, din bild at för oss stålla!
 Gjut din dag för våra fjät!

ANDRA SCENEN.

ALCID. Thebanisk Ungdom. De Förre.

ALCID.

J, Vishets dyrkare! af Thebes ungdoms händer
 Det offer tagen mot, Er Furste fänder er!
 Det svärd, som Hjelten fört på Thraciens haf och stränder
 Dets lager, segrens skänk, en lön för frälsta länder,
 På böljorna förvärd, vi för er lägga ner!

ÖFVERSTE PRÄSTEN.

Alcid! O Jofurs Son! hvad fällhet för oss väckes!
 Af Fridens blomster nu betäckes
 Det svärd, som rykte utaf blod,
 Och lagren, mensklighet förenande med mod,
 Af oskulden i dag åt Snilletts lekar räcket.

[Under följande sång frambära Alcid och Thebaniska Ungdomen til Altaret de svärd och lagrar de medfört].

ALCID.

Uptänden Vishets Systrars tropp,
 Er kärlek ibland Thebes Söner!
 Den lager edra hjesfor kröner,
 Gör ärans lön och Hjeltars hopp!

En

En af Prästerne:

Bestrålen hjertats helga lag
Med fanningens och snilletts ära!
Och mildren dygdens stränga lära.
Med känsla, nöje och behag.

ALCID.

Uptagen med en vänlig hand
Vår flock i edra lätta lekar,
Så länge ungdomen ofs nekar
At verka för vårt fosterland!

En af Prästerne:

Och när et obefläckadt namn
Til lifvets gränts vi hunnit bära
Bland mödors skörd med någon åra,
Så öppen åter ofs er famn.

ALCID.

DUO { Ja, Vishets-Systrar! Eder röft
Med frugter lifvets vår betäcker!

En af Prästerne:

Och Eder ömhet blomster väcker
Bland snön som trycker lifvets höft!

CHOEUR af Präster och Ungdom.

Uptänden, Vishets-Systrars tropp,
Er kärlek ibland Thebes Söner!
Den lager edra hjesför kröner,
Gör Årans lön, och Hjeltars hopp!

A 3

(Un;

(Under denna Choeur återkommer Öfversta Prästen ifrån Altaret; förlåten tillslutes, de öfrige gå bort.)

ÖFVERSTE PRÄSTEN.

Alcid! din ungdoms röst, din oskuld, ditt behag,
Kring desfa offers eld en helig vällukt gjuta:
Til prof utaf den vård, som dina öden njuta,
I dag en dyrbar skänk af Gudars händer tag!
Du fannings spegel ser! i detta Tempel
Af Visheten förtrodd de Nio Systrars tropp,
Och spridande sit iken på alla Secters lopp,
Han dygd och laster ger en oförgånglig stämpel,
Hår dårskapen förfölgs af löjets fina dolk,
Hår falla se desfs larv af pragt och vett och åra;
Se smickret, hemligt faldt, til egennyttans tolk,
Med nedfänkt öga, stumt, föragtets klådnad bära.
Då lasten segrande åt lag och ordning ler,
Ostraffad, i en verld af falska ljus bedragen,
Se honom blottad hår, af ångrens gisfel slagen,
Af orons ormar tård, af straffet störtad ner!
Då dygden lucka tycks, förtryckt af ödets boja,
Af människor förglömd, uti föragtets koja;
Se hår desfs hjerta rätt, desfs rena samvets tröst
Och styrkan af desfs mod, och lugnet af desfs bröst;
(Ger honom Spegeln).

ALCID.

O Vishets tolk! hvad ljus utaf en himmelsk låga?
Hvad känsla för en Ynglings barm!
At bära detta iken hur skall en dödlig våga?
Så svagt desfs öga är, så darrande desfs arm!

ÖFVERSTE PRÄSTEN.

Känn, Hjeltars Ättling! Känn ditt arf af Store Fäder,
De dygders kraft som rotas i ditt bröst.

Af

Af sannings spegel ledd, förrn du i världen tråder
 Hör Gudars vilja af min röst:
 Uppå et okändt fält du snart dig flyttad finner
 Af ödets hand, och tvånne vågar hinner,
 Som sprida sig til skilda mål:
 En, hvars behag ej målning tål,
 Af blomster följd, i dålders lugn försvinner;
 En ann på berg, som gråntsa Himlens bryn
 Och öfver brådjun hotande din syn,
 Bland storm och blix, som bryta sig ur skyn,
 Up til ett Slott i Gudars grannskap hinner.
 Den vågen välg, som måst ditt tycke vinner!
 På lifvets fält hvar dödlig går
 Att vållust eller åra skörda;
 En, lekande i nöjets spår,
 En, nertryckt under mödors börda;
 Och efterverlden för dem står
 At dem föragta eller vårda.
 Alcid! den vågen välg, som på ditt hjerta rår!
 (Han går ut)

ALCID.

O Vishet; världens ljus! din lag mig uppenbara!
 Min vandring led igenom detta prof!
 Ej Jofurs Son kan rädas någon fara;
 Men ach! af dina råd en yngling har behof!

TRE-

TREDJE SCENEN.

VISHETEN, i en Char af moln. ALCID.

VISHETEN.

O Son af Gudars Ätt, til stora bragder ämnad,
Snart åt Din egen styrka lämnad,
De råd som du begär, sök i ditt hjerta opp!
Alcid! För dig snart nalkas tiden
På årans ban at fylla Greklands hopp,
Och flygtande med femton Solhvarfs lopp
År lekarnes och nöjets tid förliden.

(Ger honom sin lants),

Tag denna lants och gå mot fiendernas tropp,
Du känner vishets röst, du skyddas af Egiden!
Nu tråda för din ädla själ
De Dygder fram, som stora offer yrka,
De höga värf, som pröfva Hjeltars styrka,
Som grunda ditt och hela Greklands vål!
Dig Sanningen och Dygden mana,
Tråd Yngling! dina Fäders bana,
Tag styrka af ditt eget bröst,
Och när du deras åra hinner,
En dag du din belöning vinner
Af tidernas och folkets röst.

[Far bort].

FJERDE SCENEN.

ALCID, ensam

Hvad mod du til mit hjerta fänder,
O Vishet! i din röst hvad magt!

The-

[Theatren förändras och föreställer på en sida en vacker blomsterpark, med en väg som förlorar sig i Fonden uti en skuggriklund. På den andra, branta berg och klippor, öfver hvilka en snal väg upstiger til et högt Slott, som i Fonden visar sig på stort afstånd. Avant-Scenen föreställer ruiner af gamla byggnader, Obelisquer, m. m.).

Men redan skild från Thebes stränder
Jag ser de vågars val mig ödet förelagt.
Hvad denna tragt år skön! i vårens drägt
Alt ler, alt synes prydt af nöjet och behagen;
Den blyga skuggan parar sig med dagen
Och blommans lukt med vestans flägt.
Jag går den väg min tjuftning väckt:
Af Skönhet och Natur hur kan man bli bedragen?

[går åt den vackra vägen, men stadnar hastigt:]

Men, denna Skogens natt och desä branta berg,
Och denna högd så stolt, och desä fall så djupa,
Och desä klippors brott, som öfver bergen stupa,
Af tiden teknade med ålderdomens färg,
Uti mitt bröst en helig vörtnad föda!
Och denna väg, så full af möda,
Med djärft behag på själen rår.
En Hjelte, som til åran går,
Föragtar skräck och ler åt fara;
Dår faran år bör åran vara;
Jag går at följa hennes spår.

[Han vänder om til den mörka vägen, men får i det samma höra en ljuftig musique ur blomsterparken.]

Från denna blomsterpark hvad ljud jag höra få

CHOEUR, bakom Theatern Edonis följe.

Nöje, välluft, åt er dyrkan,
 Helgom lifvets glada dar
 Snart med tiden flygtar styrkan,
 Njutom timan förrn hon far!
 Nöje, välluft åt er dyrkan
 Helgom lifvets glada dar!

ALCID.

Hvad tjusning fyller up mitt bröst!
 Gå desfa ljud ifrån Olympens Salar?
 Om fällhet til de dödelige talar,
 Så bör det vara hennes röst!

FEMTE SCENEN.

CHOEUR, som synes, med Ballet. ALCID.

CHOEUR af Ungdom som söka nöjets väg.
 Gåm at glädjens frugter skörda!
 Nöje, välluft, kalla ofs!
 Äran är en fåfång börda,
 Vishet ett bedrägligt blos.
 Gåm at glädjens frugter skörda,
 Nöje, välluft, kalla ofs.

[Denna ungdom framkommer på högra sidan och möter nöjena ifrån den vänstra, som med dem formera Balletten och sedan tillsammans försvinna.]

ALCID.

Hvad deras fällhet mig förnöjer!
 Men, Vishet talat har! jag här för länge dröjer.

[vill gå.]

SJET-

11

SJETTE SCENEN.

EDONIS, möter honom hastigt.

Yngling, uppå farans brådd,
Håll, ach håll din fot tillbaka!
Nöjet följ och glädjen smaka!
Vällust nalkas, blomsterklädd
Hon till fällheten dig leder;
Sänk din spåda skuldra neder
Yngling! på defs mjuka bädd.

CHOEUR af Nöjen.

Hon till fällheten dig leder
Sänk din spåda skuldra neder,
Yngling, på defs mjuka bädd!

[Under denna Choeur dansa nöjena, som äter inkommit, hvar efter under särskildt musique en pantomime föreställes af Vällusten, som sökes af en älskare, ledd af kärleken. De finna henne, och binda henne med band af blomster, men under det älskaren glädes åt sin seger, flyr vällusten och tar med sig kärleken.

EDONIS.

Fölg, yngling känslans öma bud!
Gå offra ärans tunga lager
Åt kärlek, jords och himmlars Gud!

ALCID.

Hvem är då du, i menlöshetens skrud,
Som del i mina öden tager!
Som sinnet med förföriskt ljud
J ljufva bojor til sig drager?

B 2

EDONIS.

EDONIS

I mig du en Gudinna ser,
 Som för de dödelige vakar!
 Naturen ingen fällhet smakar
 Som ej min nåd åt henne ger.
 Jag kärlek dyrkad gör, jag gör at glädjen ler;
 Jag läker plågans sår, jag skingrar sorgens töcken,
 Och utan nöjets Gudamagt
 Naturen är en graf och Verlden blott en öcken,
 Där skönhet ej har lif, där dagen ej har pragt.
 Fölg, Yngling, nöjets våg i denna blomster-tragt!
*[Pantomime, som föreställer de fem sinnena, hvilka föra med sig
 Vällusten och bjuda henne åt Alcid.]*

ALCID.

En hemlig röst tycks för mit hjerta tyda
 Att fällhet finnas bör hos dig!
 Men de behag, som dessa nejder pryda,
 Gudinna! fåfångt bjudas mig;
 Ty Vishet teknat har en mera ådel stig
 För mig at gå. Jag bör des lagar lyda.

SJUNDE SCENEN.

VEKLIGHETEN. De Förre.

VEKLIGHETEN.

Yngling! lyd naturens lag;
 Jord och Himmel vällust njuta.
 Nöjet se kring verlden gjuta
 Rika strömmar af behag.
 Känslan vaknar, Nöjet kallar,
 Hjertat brinner, blodet svallar,
 Yngling, njut din ungdoms dag!

CHOEUR

CHOEUR med Ballet.

Känslan vaknar, nöjet kallar,
 Hjertat brinner, blodet svallar,
 Yngling! njut din ungdoms dag!

[Ballet af Bacchanter, bärande en del Thyrser och facklor, andra dryckes-kärl och blomsterkransar, som sedermera under särskilt musiqve fullfölja sin pantomime.]

CHOEUR af Bacchanter dantfande.

Hjeltar! Edra lantsar bräcken!
 Tagen Thyrsen af vår hand!
 Uti drufvans blod utsläcken
 Yran, utaf hjertats brand!
 Hjeltar! Edra lantsar bräcken,
 Tagen Thyrsen af vår ha...

VEKLIGHETEN.

Gå, djerfve, ej at farors motstånd bryta!
 Låt vållust båra dig bland lekar, fång och dans!
 Låt glädjens saft til dina läppar flyta!
 Och denna tunga hjälm och lans
 Kom, späda Yngling, at förbyta
 Mot nöjets kalk och blomsterkrans!

ALCID.

Din röst mitt sinne rör, men ej till hjertat trånger.
 Jag faror söka skall; ty mödan är min lott.
 Vet, jag är Jofurs son, jag går til årans Slott;
 Du fåfångt vägen för mig stånger.

OTTONDE SCENEN.

SMICKRET. De Förra.

SMICKRET.

Yngling! utaf Gudars Ätt,
 Född at verlden lagar gifva,
 Ej at slaf af mödan blifva,
 Vålg en bana mera lätt!
 Hvarför sträfva efter ära?
 Hon bör dig sin dyrkan bära;
 Yngling! kän din födslo-rätt!

CHOEUR af Nöjen, dansande.

Hvarför sträfva efter ära?
 Hon bör dig sin dyrkan bära.
 Yngling! kän din födslo-rätt.

[Under särskilt Musique föreställes i Pantomime en Hjelte, som förvillat sig från dygdens väg, förtjusad af nöjenas röst som höras på afstånd, skyndar han dit, då de i det samma nalkas, fangsta honom med blomster och afkläda honom vapnen, En Bacchante byter bort hans lans emot sin thyrs, et Nöje, lagerkransen emot en annan af rosor. Någre små Amourer löpa bort med hans sköld, den de bära på sina hufvuden, och några Nöjen fly med hans hjälm. Sjelf föres han bort af de öfrige på nöjets väg].

CHOEUR af Krigare, som gå öfver til den behagligare vägen, förda af nöjen.

Låmnom stridens tunga pansar;
 Döden lönar Hjeltars mod!
 Höljom oss med nöjets kranfar,
 Mars betäcker oss med blod.
 Låmnom stridens tunga pansar,
 Döden lönar Hjeltars mod.

EDO.

EDONIS.

Du ser hur alt sig för min spira böjer,
 At jag är månskjo-flägtets vän!
 Du på min väg blott fällhet röjer,
 Och dock du synes tveka ån?

Ack! den dag dig nu förlåter,
 Kommer aldrig, aldrig åter,
 Och förfent du sen begråter
 Saknaden af nöjets tröst!

VEKLIGHETEN.

Lek! med ungdomen och våren!
 Manna-aldren uti spåren
 Kommer Sorgen, kommer tåren,
 Kommer lifvets mörka höst!

SMICKRET.

Först när vårens blomster falla,
 Må dig årans bragder kalla,
 Och basunen prägtigt skalla
 Af ditt rygtes gälla röst!

EDONIS. VEKLIGHETEN. SMICKRET. *tillsammans.*

Låt ej Vishet dig förblinda!
 Nu låt nöjet Kranfar binda,
 Välluft fina armar linda
 Kring ditt kånslöfulla bröst!

ALCID.

Hvad tjustnings kraft, hvad ljuflig yra
 Ett okändt band på mina kånflor lagt?
 Jag ville gå . . . men hjertat saknar magt
 At mina steg och finnen styra!

CHOEUR.

CHOEUR, danfande.

Nöje, vållust, åt er dyrkan
 Helgom lifvets glada dar!
 Snart med tiden flygtar styrkan,
 Njutom timan förn hon far!
 Nöje, vållust, åt er dyrkan
 Helgom lifvets glada dar!

*[Under denna Choeur förena sig Nöjerna och
 Amourerne med de Fem Sinnena och Vållusten at
 omgifva Alcid, och göra det yttersta försök at
 segra öfver honom].*

ALCID.

Uphören, tjuferkor! at längre mig förfölja!
 Er fly jag ej förmår, och vågar ej er följa.

NIONDE SCENEN.

ARETEA. De Förre.

ARETEA.

Till denna väg, o Yngling! styr din gång!
 Ditt mod på desä branter pröfva!
 Låt nöjets rus och smickrets fång
 Ej få ditt ädla hjerta löfva!
 Upvakna utur dvalans famn!
 Hör Dygdens röst ifrån det höga,
 Lät up för fannings dag ditt öga!
 Mins pligten af din börd, mins dina Fäders namn!

ALCID.

Hvad Gudaröst sig tränger til mitt hjerta?

EDO.

EDONIS.

Du nöjets ovån ser; ach! fly defs stränga lag!

VEKLIGHETEN.

Hon hatas bör; hon fölgs af afvund, möda, smårta.

SMICKRET.

Hon blott vil tvinga dig at lyda sitt behag;
Du Hjelte är, du kan ej vara svag!

ALCID.

Ach! hören up, med falka Skuggor svårta
Def's himla-bild, def's ådla Anlets drag!
Jag henne sedt; def's bild jag evigt gömmer.
Jag henne hördt; def's röst jag aldrig glömmet.

EDONIS.

At henne dyrkan ge, det är at vara slaf!
Den lön hon lofvar dig, du finner . . . i din graf!
Ach, Yngling! fölg mig, fly! jag vill din ofärd mota;
Se hårdhet, stränghet, våld, uti def's blickar hota!

ALCID.

Nej, du bedragen är, om du ej mig bedrar;
Uti min hand du Sanningens spegel finner:
Alt länadt sken för detta sken försvinner:
Se här def's bild, def's skönhet lika klar!

*[Alcid visar Edonis Sanningens spegel och i samma ögnablick
framkomma tre plågoandar, Ångern, Ledsnaden och Föragtet,
som ställa sig hos henne tillika med Vällusten och Smickret.]*

Men hvilken afgrunds-tropp til mina ögon hinner?

EDONIS.

Hvad plågsamt ljus, hvad neslig Syn!
Hvad grufelig tropp! Ach flyn! ach flyn!

*[De fly: plågo-andarne följa dem till fonden, där de stadna
och efter en kort pantomime försvinna.]*

ALCID.

De fly; min frälsta själ sin styrka återvinner.
Men hvilka spöken stå i deras ställen kvar?

ARETEA.

Du Ångren ser, en Orm des hjerter gnager.
Se vid des fida Ledsnad och Föragt!
Känn verkan utaf Sannings dager:
För Vällustens och Nøjets pragt,
För Smickrets loffång, som bedrager,
Den lår at taga dig i agt!
Med nøjet ledsnad går, af Ånger vällust följes,
Och af föragt det låga smickret høljes.

ALCID.

Hvad farors djup jag uptåckt har!
Åt Smickrets röst jag lånt mitt öra,
Och veklighet fått Jofurs Son förföra!

ARETEA.

Alcid! du ej förförd, men blott förvillad var!
Det bröst, som Dygdens sköld betäcker,
Föragnar alla farors slag!
Förgäfves afvunden förskräcker,
Och hat förmörkar Årans dag;
Förgäfves nøjet snaror sträcker,

Af

19

Af blomster hölgda och behag:
Vålgörande, jag styrka råcker
Åt själen, tvekande och svag;
Uplysande, jag känslan väcker
Til minnet af min glömda lag!

ALCID.

Jag går, Gudinna, vid din sida!
Din dyrkan blott gör mitt begär.

ARETEA.

Du ensam vandra skall, Så Gudars vilja är!
Men jag min kraft vill i ditt hjerta sprida.

ALCID.

Ach, utan dig förvillas snart mitt lopp!

ARETEA.

Alcid! til stöd, vid början af din bana,
Dig visas skall den ovåns tropp,
Som hat och afvund reta opp
Mot Hjeltars steg, som menskjors fällhet dana!
De farors natt, som omge Dygdens fana;
Din vandels mål och lönen för ditt hopp.
(Hon går bort.)

TIONDE SCENEN.

ALCID, ensam.

Ren, din låga brinner
Dygd, uti min själ!
Farors skräck försvinner,

C 2

Un-

Under dit befäl;
Öfver döden vinner
Nit för verdens vål.

(Under denna Sång blir Scenen ganska mörk. En häftig storm upväxer, med åska och blix. I fonden samlas Plågoandar.)

Men dagen flyr! vid blixstars sken och fasa
Jag ser befvärens tropp och plågo-andar rafa!

(De nalkas och hota honom med sina kedjor, under en Pantomime.)

Gå, djärfva hop, jag viker ej för Er!
J Hjeltars hjeslor böjt, men aldrig kufvat ner.

(Strid uti Pantomime, hvarefter Besvären försvinna. Afvund, Hatet och Försmädelsen framkomma i deras ställe och omgifva Alcid.)

J, Plågoris för Årans vänner!
Hat, Afvund, Smädelse! jag Edra dolkar känner.
Om Sannings dag Er ej betäcka kan med blygd;
Så följn fritt min våg, och plågens af min dygd

(Han visar dem Sanningens Spegel, hvaruppå de taga flykten. I det samma förvandlas Theatern och föreställer i fonden Odödlighetens Tempel på en klippa, omgifvit af en skog utaf lagrar och palmträd. Besvären öfvervundne af Hjeltar, inkomma åter, och omgifva Alcid, för at med sine kedjor, hvilka nu finnas omlindade af Lagerkransar, föra honom til Templet under följande Choeur.]

ELFTE SCENEN.

CHOEUR utur Odödlighetens Tempel af HJELTAR och
SÄLLA SKUGGOR.

J, som ådle dåmpat
Lidelfernas flod!
Som för segren kämpat,
Offrande ert blod.

J, som trotsat döden
För et vördadt namn!
Krönen Edra öden,
Uti Ärans famn!

Hjeltar, som bereden
Menskors lugn och vål!
Vise! J som leden
Ljus til deras själ!

J, som brutit lansar
Emot lastens bröst:
Skörden Segrens kranfar!
Njuten rygtets röst!

TOLFTE SCENEN.

ARETEA. EDONIS. De Förre.

ARETEA.

Se här, Alcid! en borg dit inga skiften hinna,
Som tidens hand ej fälla kan.
Lät verldar födas och försvinna,
Lät Secler störtas på hvaran,

C 3

Och

Och evigheter, såsom bäckar rinna:
 På deras fot des's grund orubbad står!
 Et dödligt öga ej förmår
 De ljus fördrä, i des'sa hvalfven brinna!
 Den enda våg at här sin boning finna,
 Igenom grafvens natt och Lethes bölja går!
 Du ser Alcid! odödlighetens tempel,
 Där Hjeltens namn, vid slutet af des's lopp,
 Skall teknas med en evig stämpel!
 Här är din banas mål; hit, yngling, sträck ditt hopp!

ALCID.

Af Sanning ledd, af Visheten försvrad,
 Af dig, Gudinna! styrkt, jag går
 Til detta ljusa mål, i mina Fäders spår,
 Och följer glad en lag af dygdens röst förklarad!

[blir varse Edonis.]

Men äfven här jag hotas af förlåt!
 Kan Nöjet följa Dygden åt?

ARETEA.

Du Nöjet ser; men nu det bjuder dig en dyrkan
 För smicker fri, och fri för veklighet.
 Nu, mödans vän, och fölgt af måttlighet,
 Din åra är des's mål, din sällhet all des's yrkan!

EDONIS.

Ej mer Alcid! jag med förförisk magt
 Ditt öra föfva vill och dina bragder hindra.
 Jag vekilghet förjagat med föragt;
 Jag smickret uti bojor lagt,
 Och menlös går at Hjeltars möda lindra!

At

Att bli de ädla kånflors tolk,
Som helgas dem utaf ett tackfamt Folk!

Min ro nu fjelfva Dygden gillar!
Min röst ej mer defs fjåt förvillar!
Nu lika ofkuldstill som skön.
Med bifall utaf fälla bygder,
Når Äran lönar dina dygder,
Må Nöjet bli din Äras lön!

ALCID.

Hur lått den bana blir, hur tjufande den lag,
Som Dygden nöje ger, och Sanningen behag!

ARETEA.

O Du, som evigt krig emot min fana svurit!

EDONIS.

O Du, som evigt hat emot min dyrkan burit!

ARETEA och EDONIS. *tillsammans.*

Förenom ofs til verldens vål!

ALCID.

Förenens, Nöje, Dygd! at herika i min Själ!

ARETEA til EDONIS.

Förutan dig, jag ej kan kärlek finna;
Jag vördad är, men ach! at hjertan vinna,
Lät Dygdens fält bli nöjets Fosterland!

EDONIS, til ARETEA.

Förutan dig, min bana snaror råcka;
Jag flygtig är, men ach! at evigt råcka
Skänk nöjet ljus och stöd af dygdens hand!

AL.

ALCID.

Förutan Er, hur mörka, lifvets dagar?
 Förutan Er, hur tunga, ödets lagar?
 Ledfagen J, min gång på tidens strand!

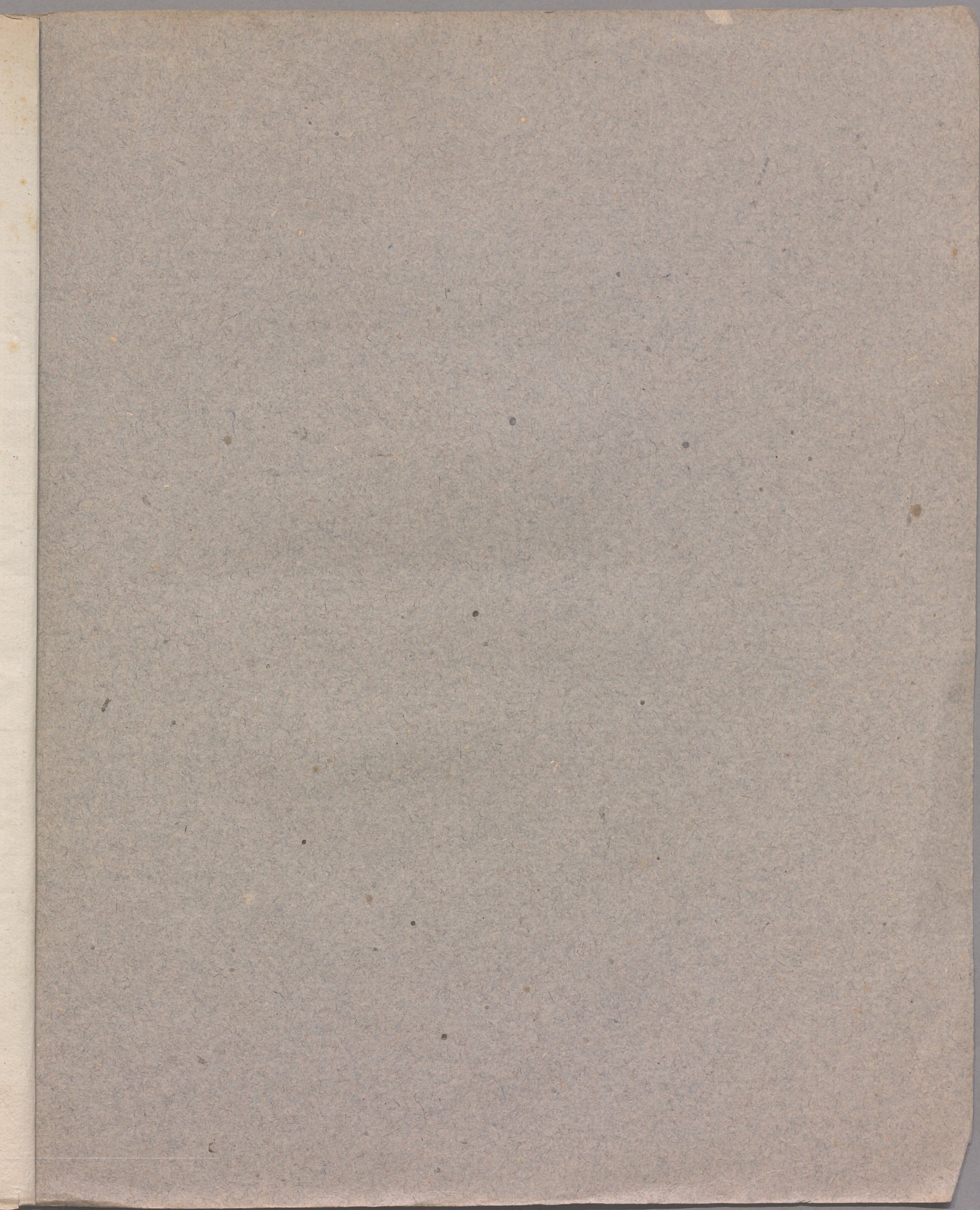
ARETEA, EDONIS, ALCID, *tillsammans,*

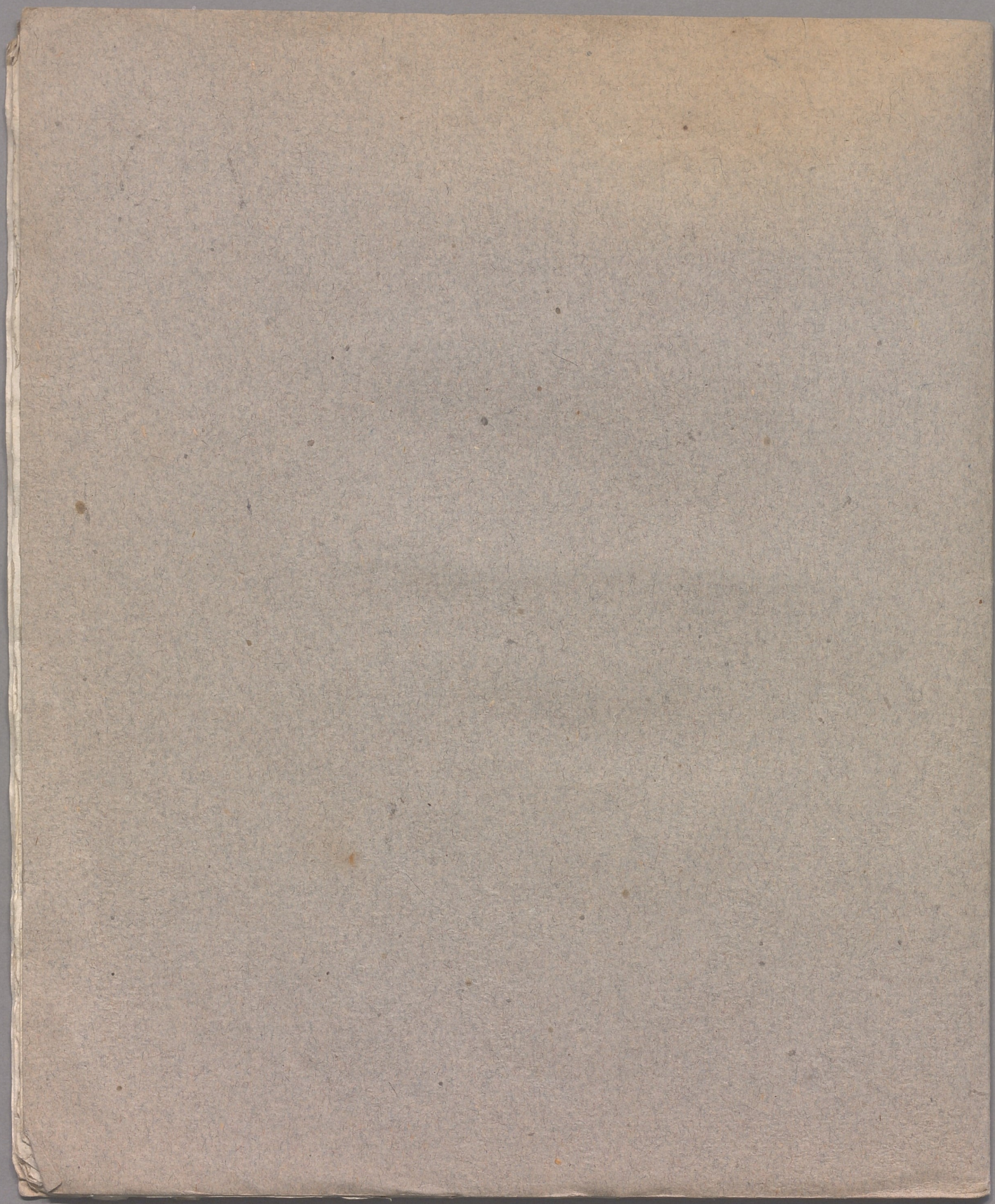
Ej lyckans hot, ej hotet utaf döden,
 Förbittra kan de afvundsvärda öden,
 Som fästa vårt förenings-band!

Allmän CHOEUR.

Yngling! fyll den bana,
 Där dig Äran ställt!
 Glad, vid dygdens fana,
 Vis, på Nøjets fält!
 Ärfd af stora Fäder
 Kärlek, följer dig
 Där du ädel träder
 Hjeltars branta stig.
 Nöje, Dygd och Ära,
 Vaken för hans dar!
 Gån, hans namn at bära
 Minnet till förvar!
 Folk, af Thebes bygder,
 Öppen Edra bröst,
 Tacksamt, för hans dygder!
 Lydigt, för hans röst!

Allmän Ballet slutar Spectaclet.

www.books2ebooks.eu